

KUALA LUMPUR

Persoonlijk reisverslag door: Stacey Oosterhof

Kuala Lumpur, het was een van die steden die ik nog wel eens wilde gaan bezoeken. Toen ik besloot mijn reis via Sumatra te plannen was Kuala Lumpur de meest praktische keus als doorgangshaven naar Sumatra. Maar waarom louter doorvliegen als je de stad ook even kunt gaan bezoeken?

Ik besloot er 2 dagen door te brengen en boekte een eenvoudig doch net hotel dat gunstig gelegen was. Eenmaal aangekomen op de luchthaven en na wat pinpas problemen, vertrok ik naar het centrum van de stad gebruikmakend van de KLIA express. Binnen een half uur stond ik midden in Kuala Lumpur en na wat overstappen op metro's en een escorte van heren bereikte ik mijn hotel.

De eerste avond spendeerde ik in China Town, waar je werkelijk iedere designer tas voor een habbekrats op de kop kan tikken. Niets kopen was een onmogelijke opgave en met een Longchamp tas, een shirt van het Nederlands elftal en een kettinkje van Tiffany's keerde ik terug naar het hotel.

Na een onrustige nacht vertrok ik al weer vroeg richting de 2 grootste bezienswaardigheden, de KL tower en de twin towers. Beide aanschouwen ik vanaf de grond en bij de twin towers moesten natuurlijk de nodige foto's worden gemaakt. Ondertussen werden niet alleen de twin towers flink op de foto gezet, maar ook ik was een veel gefotografeerd object door met name mannen.

Omdat ik mijn naam als shop fanaat eer aan moest doen begon ik vervolgens aan een ware shop marathon die meer blaren op mijn voeten heeft achtergelaten dan de marathon van Rotterdam. Met de nodige tussenstops bij de Starbucks voor verkoeling, verfrissing maar bovenal wifi verkaste ik van de ene gigantische naar de andere gigantische mall. Op weg naar Times Square shoppingmall ontmoette ik een groep gezellige Maleisische studenten die me vergezelden naar het warenhuis. Een warenhuis met een heuse achtbaan, maar ook honderden kleine winkels die alles verkopen wat je je maar kunt bedenken. Witte converse allstars, na lang zoeken stonden ze daar en ook nog wel in mijn maat, de adrenaline schoot door het plafond en voor ik het wist had ik ze voor 10 euro in mijn bezit.

Ondertussen was het wachten op de duisternis om de twin towers ook in het donker te kunnen bewonderen en fotograferen. Starbucks bood uitkomst en na een uurtje appen en facetimen was het tijd om weer naar de torens te lopen. Als ik die dag 20 kilometer blijkt te hebben gelopen dan zou me dat niet verbazen, want van het OV heb ik geen gebruik gemaakt. Na een fotoshoot van en bij de torens liep ik richting mijn hotel, lekker douchen en slapen want om 03:50 gaat de wekker om naar Sumatra te vertrekken.